

Spm. nr. S 2145

17) Til ministeren for ligestilling af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Hvordan vil ministeren træde i karakter som ligestillingsminister og sikre, at ressortministrene ikke blæser på ligestillingslovens bestemmelser om råd og nævn?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge ministerens egen redegørelse fra 5. februar 2003, almen del Politisk-Økonomisk Udvalg bilag 13, er kvindeandelen i offentlige råd og nævn faldet til 35 pct. i 2002 mod 44 pct. i de to forudgående år. Det fremgår af samme bilag, at ministeren har sendt et meget venligt brev til sine kolleger om at være opmærksom på problemstillingen. Det virker ikke umiddelbart sandsynligt, at det er en handling, der vil ændre det meget markante fald efter den nuværende regerings tiltræden.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har i mange år været fortaler for, at man skulle have en ligestillingsminister i Danmark. Det har vi nu. Den nuværende er den tredje ligestillingsminister, vi har. Jeg betragter det som en vigtig funktion, som en indpiskerfunktion i forhold til resten af regeringen, som den, der sørger for, at der tænkes køn ind i alle områder, og som sikrer, at ministrene ikke glemmer det eller simpelt hen tilsidesætter det.

Det var derfor en utrolig deprimerende oplevelse, da jeg modtog statistikken over udpegede råd og nævn i 2002 og kunne konstatere et markant fald til en kvindeandel på 35 pct. mod en kvindeandel på 44 pct. i de to forudgående år. Derfor mit spørgsmål.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Ingen skal være i tvivl om, at ligestillingsarbejdet er vigtigt for denne regering, men vinklen og tilgangen til tingene er nok lidt anderledes i forhold til tidligere.

Oppositionen har det jo med at se det, de vil se, og lukke øjnene for de gode resultater, der også er. Det er måske det, der får fru Anne Grete Holmsgaard til provokerende at spørge, hvordan jeg vil træde i karakter som ligestillingsminister. Spørgeren kan muligvis ikke forstå, at der eksisterer en borgerlig-liberal ligestillingspoli-

tik, som adskiller sig fra den, tidligere regeringer har ført.

Sandheden er, at der er taget en masse initiativer på ligestillingsområdet i det forløbne år. Vi har gennemført en kampagne mod vold mod kvinder, vi har sat fokus på handel med kvinder, som stadig er et stort problem, og der er indsat en bestemmelse i straffeloven, der skal bruges til at bekæmpe udviklingen. Samlet set er der ved de seneste satspuljeforhandlinger afsat over 100 mio. kr. til diverse ligestillingsaktiviteter. Og det er langt flere penge, end der plejer at være.

Under EU-formandskabet har vi sat fokus på køn og marginalisering, fordi der i mange år har manglet opmærksomhed på kvinder med alvorlige sociale problemer. Og sådan kunne jeg blive ved.

Men nu til andelen af kvinder i råd og nævn. Det er naturligvis en forudsætning for at blive medlem af et udvalg, at den pågældende er i besiddelse af de rette kvalifikationer. Og der er ingen ministre i denne regering, der blæser på ligestillingsloven, sådan som det er formuleret i spørgsmålet. Men da uddannelsesområdet og arbejdsmarkedet stadig er meget kønsopdelt, må der nødvendigvis være områder, hvor kvinderne er mere oplagte repræsentanter i udvalg end mænd – og omvendt. Ofte vil det dog være muligt at sikre en lige eller næsten lige repræsentation mellem mænd og kvinder.

Jeg synes, at faldet i kvindeandelen af udvalgsmedlemmer til 35 pct. er en dårlig udvikling. For det er vigtigt, at både kvinder og mænd deltager i udvalgsarbejdet.

Som det fremgår af begrundelsen, ved fru Anne Grete Holmsgaard, at jeg reagerede hurtigt på oplysningerne om nedgangen i antallet af kvinder i offentlige udvalg, og allerede den 29. januar sendte jeg et brev til ministrene. Og jeg er ikke i tvivl om, at budskabet vil blive forstået.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hvis det var mig, der læste det brev, ville jeg opfatte det ud fra det, der står, nemlig som et kattenligt brev til mine kolleger, hvor man beder dem venligt om at være opmærksomme. Det synes jeg sagen er alt for alvorlig til.

Det er et markant fald. Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det er et meget markant fald fra 44 pct. til 35 pct. Ministeren siger så, at der kan være områder, hvor det er svært at få en ligelig kønsrepræsentation. Ja, det kan der. Ministeren nævner også, i hvert tilfælde i sit brev, de tekniske områder.